

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 8 stycznia 2020 r.

Poz. 166

U C H W A Ł A NR I/62/2020

z dnia 3 stycznia 2020 r.

KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ

W RZESZOWIE

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie po przeprowadzeniu postępowania nadzorczego dotyczącego uchwały Nr XVII/122/19 Rady Miejskiej w Lesku z dnia 3 grudnia 2019 r. w sprawie poboru w drodze inkasa zobowiązań podatkowych, określenia inkasentów i wysokości wynagrodzenia za inkaso - działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 i art. 18a ust. 3 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2137) w związku z art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506)

stwierdza nieważność §2 ust.3 i 4 uchwały Nr XVII/122/19 Rady Miejskiej w Lesku z dnia 3 grudnia 2019 r. w sprawie poboru w drodze inkasa zobowiązań podatkowych, określenia inkasentów i wysokości wynagrodzenia za inkaso.

Uzasadnienie

W dniu 3 grudnia 2019 r. Rada Miejska w Lesku podjęła uchwałę Nr XVII/122/19 Rady Miejskiej w Lesku w sprawie poboru w drodze inkasa zobowiązań podatkowych, określenia inkasentów i wysokości wynagrodzenia za inkaso

Uchwała ta wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie w dniu 6 grudnia 2019 r.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie uchwałą Nr XXIX/3354/2019 z 17 grudnia 2019 r. wszczęło postępowanie nadzorcze w sprawie przedmiotowej uchwały.

Badając powyższą uchwałę w trybie nadzoru Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie ustaliło następujący stan faktyczny:

Rada Miejska w Lesku powołując się na przepis art. 18 ust.2 pkt 8, art. 41 ust.1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r., poz. 506), art. 6 ust.12 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U z 2019 r. ,poz. 1170), art.28 §4 i art.47 ust. 4a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r., poz. 900), art.6 b ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2019 r. ,poz. 1256) oraz art. 6 ust.8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. z 2019 r. ,poz. 888) zarządziła w drodze inkasa pobór podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego. Na inkasentów ww podatków wyznaczyła sołtysów, określiła wysokość wynagrodzenia za inkaso oraz postanowiła w §2 ust.3 i 4 przedmiotowej uchwały, że wyznaczeni inkasenci dokonują czynności osobiście a ich umocowanie wygasa automatycznie z chwilą utraty stanowiska sołtysa.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej rozpoznając sprawę na posiedzeniu w dniu 3 stycznia 2020 roku zważyło, co następuje:

Stosownie do treści art. 18 ust.2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym do wyłącznej kompetencji rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawie podatków i opłat lokalnych w granicach określonych w odrębnych ustawach. Przepisami rangi ustawowej zawierającymi upoważnienie dla rady gminy do uchwalenia aktu prawa miejscowego w sprawie zarządzenia poboru podatku od

nieruchomości, rolnego i leśnego w drodze inkasa, określenia inkasentów i wynagrodzenia za inkaso jest przepis art. 6 ust.12 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, 6b ustawy o podatku rolnym oraz art.6 ust.8 ustawy o podatku leśnym.

Powołane przepisy dają radzie gminy jedynie kompetencje do zarządzenia poboru ww podatków w drodze inkasa oraz wyznaczenia inkasentów i określenia wysokości wynagrodzenia za inkaso. Powyższa delegacje ustawowe nie upoważniają natomiast do wprowadzenia regulacji, o których §2 ust.3 i 4 badanej uchwały.

W sferze finansów publicznych zgodnie z zasadą praworządności wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP, nie stosuje się zasady „co nie jest przez prawo zabronione, jest dozwolone”, lecz zasadę „dozwolone jest to, co prawo wyraźnie przewiduje”. W każdy przypadku bowiem organ samorządowy wydając akt prawny musi mieć upoważnienie ustawowe, które nie może być dorozumiane. Ponadto stosownie do ukształtowanej linii orzeczniczej Naczelnego Sądu Administracyjnego do rodzajów naruszeń przepisów skutkujących nieważnością uchwały organów jednostek samorządu terytorialnego (lub jej części) zaliczyć należy naruszenia: przepisów wyznaczających kompetencje do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (m.in. Wyrok NSA z 11 lutego 1998 r. sygn. akt II SA/Wr 1459/97).

Mając powyższe na uwadze Kolegium Izby uznało, iż postanowienia aktu prawa miejscowego, a takim niewątpliwie aktem jest przedmiotowa uchwała, nie mogą wykraczać poza granice kompetencji przysługujących organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego, w tym przypadku poza zakres określony przepisem art. 6 ust.12 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, art. 6b ustawy o podatku rolnym oraz art.6 ust.8 ustawy o podatku leśnym.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji niniejszej uchwały.

Na niniejszą uchwałę Gminie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

PREZES

dr Zbigniew K. Wójcik